

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16CoP/24/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717208609
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6717208609.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a členov senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a JUDr. Alexandra Mojša, vo veci starostlivosti o maloletého Z. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom ako matka, občanom SR, zastúpeného kolíznym opatrovníkom T. práce, sociálnych vecí a rodiny C., dieťaťa matky F. W., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX C., C. XX, občianky SR, a otca F. R., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX M. M. - R., D. XXXX/X, občana SR, prechodne bytom XXXX R.-Be, P. XX, W., zastúpeného advokátkou JUDr. Idou Cabanovou, advokátska kancelária Banská Bystrica, Mičinská cesta 35, o návrhu matky na zverenie maloletého dieťaťa a úpravu práv a povinností k nemu, o odvolaní otca maloletého proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 6P/12/2017 zo dňa 21. 05. 2020, takto

rozhodol:

I. Krajský súd rozsudok okresného súdu vo výroku o uložení povinnosti otcovi maloletých detí prispievať na výživu maloletého Ragana výživným vo výške 400,- € mesačne, vo výroku o zameškanom výživnom a vo výroku o náhrade trov konania zrušuje a v tomto rozsahu vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

II. Vo zvyšku zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd zveril maloletého Z. R. do osobnej výchovy a starostlivosti matke, ktorá bude dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok (výrok I.), upravil styk otca s maloletým dieťaťom (výrok II.) uložil otcovi maloletého dieťaťa povinnosť prispievať na jeho výživu vo výške 400,- € mesačne od 12. 06. 2017 (výrok III.), uložil povinnosť otcovi maloletého dieťaťa uhradiť zameškané výživné vo výške 7.453,- € v mesačných splátkach po 100,- € splatných spolu s bežným výživným (výrok IV.) a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok V.). Pokiaľ ide o výrok rozsudku o uložení povinnosti otcovi maloletého dieťaťa prispievať na výživu maloletého (III.) súdom určeným výživným a vo výroku o zameškanom výživnom (výrok IV.) rozhodol o návrhu matky na uloženie povinnosti otcovi maloletého prispievať na maloletého výživným v sume po 300,- € mesačne, ktorý návrh matka neskôr zmenila na sumu 500,- € mesačne. K návrhu matky sa pripojil aj kolízny opatrovník s tým, že suma 300,- € by bola sumou na pokrytie nákladov na priame výživné a suma 200,- € by predstavovala sporiacu časť výživného. Okresný súd pri určení výšky výživného otcovi maloletého vychádzal s otcom maloletého predloženého listinného dôkazu, z obsahu ktorého vyplývajú mesačné výdavky otca maloletého v období roku 2016 až 2019 v súvislosti s domácnosťou otca. Z tohto listinného dôkazu okresný súd zistil, že mesačné náklady otca maloletého dieťaťa sú vo výške 4.228,64 €, k čomu pripočítal okresný súd aj ročné náklady na cestnú daň, poplatok za diaľničnú známku, poisťku na auto, ročné zúčtovanie za byt a právne poistenie úhrnom v sume 3.079,48 €, kde podiel na mesiac pripadá vo výške 256,62 € a pri súčte uvedenej sumy s mesačnými nákladmi otca vo výške 4.228,64 € podľa názoru okresného súdu predstavujú mesačné náklady otca úhrnom sumu 4.485,27 €, z ktorej sumy je v schopnostiach a možnostiach otca prispievať výživným na maloletého v sume po 400,- € mesačne, ktorá suma zodpovedá zárobkovým schopnostiam a možnostiam otca maloletého dieťaťa.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej 15-dňovej lehote (§ 362 ods. 1 veta prvá CSP) odvolanie otec maloletého dieťaťa z dôvodov, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP). Poukázal na to, že konanie začalo dňa 12. 06. 2017, keď maloletý mal X rokov a súd vo veci rozhodol dňa 21. 05. 2020, keď mal maloletý X rokov, a teda súd rozhodol, že výživné na maloletého je ako 6-ročného a aj X-ročného 400,- €, s čím otec nesúhlasí. Súd vo veci vydal dňa 13. 03. 2018 neodkladné opatrenie, ktorým určil výživné vo výške 200,- €, ktorú sumu súd prvej inštancie považoval za primerané výživné podľa vyčíslených nákladov na maloletého. Na pojednávaní dňa 26. 09. 2019 otec prezentoval svoje výdaje a že chodí s maloletým aj na dovolenky, na čo matka maloletého povedala, že „aj ona chce chodiť na dovolenky, a preto potrebuje výživné 500,- €“. Matka maloletého za dva roky pojednávaní nič neurobila, čo sa týka zlepšenia svojich zárobkových možností, len si skrášľovala svoje telo, na čo použila svoje financie z predaja bytu a následne začala bývať v nájme. Poukázal aj na to, že matka poberá prídavky na dieťa v SR vo výške 24,95 €. Otec maloletého poberá prídavky na dieťa vo výške 200,- CHF, čo je cca 185,- € mínus 10 % daň (18,5 €) a mínus prídavky v SR 24,95 €, ktoré poberá matka, čo je suma 141,55 €. Ďalej otec maloletého tvrdil, že matka si nárokuje výživné aj za mesiace 07/2019 a 08/2019, kedy bol maloletý celé dva mesiace u otca, že otec maloletého má popri vyživovacej povinnosti na maloletého Z. aj vyživovacu povinnosť na maloletého F. R. (XX rokov), na ktorého platí výživné vo výške 100,- € mesačne a že výživné na maloletého, ktorý má XX rokov je neprimerané k výživnému na maloletého, ktorý má X rokov. Ohľadom rozhodnutia okresného súdu o zameškanom výživnom namietal, že okresný súd rozhodol o zameškanom výživnom na základe toho, že matka na pojednávaní dňa 21. 05. 2020 prehlásila, že jej otec platil alebo neplatil, pričom otec, ktorý sa z objektívnych príčin nemohol dostaviť do SR (pandémia covid-19) to nemohol poprieť a ani potvrdiť, a teda nemohol adekvátne reagovať na tvrdenie matky o platbách výživného. Otec síce v odvolaní uviedol, že predkladá súdu platby výživného, ktoré matke zaplatil od 12. 06. 2017, táto skutočnosť však zo spisu nevyplýva. Poukázal na to, že v prípade, že odvolací súd potvrdí výživné vo výške 400,- €, otec maloletého sa dostane do finančných problémov, nebude stíhať platiť výdavky potrebné na zabezpečenie príjmu vo W. (bývanie, strava a pod.), čo bude viesť k prípadnej exekúcii a strate zamestnania a návratu do SR, kde bude môcť pracovať za podstatne nižší príjem ako doteraz a zároveň tak často cestovať do SR za maloletým. Rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch žiadal zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie, alebo zmeniť a určiť výživné pre maloletého na sumu 200,- € a doplatiť prípadné zameškané výživné v primeraných splátkach.

3. K odvolaniu otca maloletého dieťaťa podala vyjadrenie matka maloletého, ktorá žiadala, aby jej bola dlžná suma uhradená v plnom rozsahu a nie v mesačných splátkach, keďže otec maloletého Z. si počas koronakrízy dovolil kúpiť nové auto L. A6 v plnej výbave za cca XX.XXX,- €, vlastní od leta minulého roku aj A. Davidson, novú motorku za X.XXX,- € a žiadala, aby súd ponechal 500,- € výživné, alebo ho aj navýšil. Otec si žije veľmi dobre zabezpečený a ich syn Z. mal právo tiež na takéto pomery ako otec. Okresný súd zistil, že otec je schopný na výživné „prispievať touto sumou“ a kolízny opatrovník sa priklonil k návrhu na výšku výživného 500,- €. Ona bola počas koronakrízy s maloletým na pandemickej OČR a privyrába si ako kadernička. Plánuje si otvoriť holičstvo. Žiadala rozsudok okresného súdu potvrdiť a zmeniť, vyplatiť dlžné výživné v plnej sume.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania na prejednanie odvolania (§ 385 ods. 1 á contrario CSP) a rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch a v závislom výroku o náhrade trov konania podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b/, c/ CSP zrušil a súdu prvej inštancie vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a vo zvyšku ponechal nedotknutým z nasledovných dôvodov:

5. Okresný súd, pokiaľ ide o rozhodnutie o vyživovacej povinnosti rodičov k deťom, rozhodol podľa § 62 ods. 1, 2, 5 Zákona o rodine, a teda mal za to, že obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov a že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov, pričom výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Zároveň súd v dôvodoch rozhodnutia skonštatoval, že pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, nebral do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Súd mal pochybnosti o tom, že otec maloletého dieťaťa minie mesačne na drogériu 138,30 €, na nákup odevov a obuvi 276,60 €. Mal za to, že otec maloletého dieťaťa neprekázal, čo predstavujú mesačné náklady

na nehnuteľnosť v V. vo výške 161,35 €, nepreukázal ani náklady na lieky vo výške 138,30 € mesačne, náklady na dopravu do práce vo výške 180,40 € a poukázal na to, že nemôže brať do úvahy mesačné splátky otca maloletého za spotrebný úver vo výške 319,01 € a kreditné splátky vo výške 96,81 €, ani poplatok za nehnuteľnosť v V. vo výške 161,35 €, či poplatok za smeti vo výške 27,66 €.

6. Krajský súd takýto spôsob zisťovania schopností a možností povinného rodiča platiť výživné na maloleté dieťa nepovažuje za zákonný. Okresný súd v konaní v podstate neskúmal schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča, ale len to, či zo sumy, ktorú okresný súd odrátať z výšky výdavkov otca, lebo ich neuznal za preukázané a nevyhnutné, je v schopnostiach a možnostiach otca platiť súdom určené výživné 400,- € mesačne. Nezisťoval jeho zárobkové možnosti, sociálne, ani majetkové pomery, z ktorých by bolo možné usudzovať, akú sumu finančných prostriedkov je v schopnostiach a možnostiach povinného rodiča na maloletého platiť. Súd ustálil len výšku výdavkov otca maloletého (bod 17 dôvodov rozsudku), ustálil, ktoré výdavky sú nevyhnutné a ktoré nie sú nevyhnutné, na nevyhnutné a na nepreukázané neprihliadol a z rozdielu medzi celkovými výdavkami otca a výdavkami, na ktoré okresný súd neprihliadol, určil výšku výživného. Úlohou okresného súdu bude preto doplniť dokazovanie za účelom zistenia schopností, možností a majetkových pomerov, najmä povinného rodiča. Neušlo pozornosti odvolacieho súdu, že okresný súd upravil styk otca s maloletým každý páry týždeň, ako aj počas jarných, veľkonočných, letných a zimných prázdnin, avšak pri určení výživného súd neprihliadol na tú skutočnosť, že otec maloletého má prechodný pobyt vo W., kde je aj zamestnaný, a preto pokiaľ otec by dodržiaval súdom upravený styk, vzniknú mu zvýšené finančné náklady v súvislosti s cestovaním zo W. na Slovensko a naspäť, na ktoré treba tiež pri určení výživného prihliadnúť. Úlohou okresného súdu bude preveriť aj tvrdenie otca maloletého o výške rodinných prídavkov poberaných na maloletého.

7. Keďže od rozhodnutia o výživnom je závislý aj výrok rozsudku okresného súdu o zameškanom výživnom a o náhrade trov konania, odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu aj v týchto výrokoch (výroky IV. a V.) a vec aj v tomto rozsahu vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.
Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).